



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 952/2019
25.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Момчила Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 52/15 од 15.03.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 598/18 од 06.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Момчила Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 52/15 од 15.03.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 598/18 од 06.02.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу исти захтев за заштиту законитости одбацује.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 52/15 од 15.03.2018. године, између осталих, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 14.03.2013. године до 12.04.2013. године.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, одлучено је да окривљени ближе наведени у изреци првостепене пресуде сnose трошкове кривичног поступка.

Оштећени ББ је ради остваривања имовинско – правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 598/18 од 06.02.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе заједничког браниоца окривљених ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ЕЕ, а пресуда Вишег суда у Нишу К 52/15 од 15.03.2018. године, у осуђујућем делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Момчило Ковачевић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, који је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Бранилац окривљеног АА, адв. Момчило Ковачевић, захтевом за заштиту законитости побија правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, јер, према наводима захтева, радње за које је овај окривљени оглашен кривим не представљају кривично дело, то јест радња кривичног дела мора бити индивидуализована и извршилац кривичног дела мора бити одређен, а изреком првостепене пресуде није опредељено коју је радњу окривљени АА предузео у односу на оштећеног, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

По налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, односно произилази да је окривљени АА критичном приликом заједно са осталим окривљенима, вршењем насиља према оштећеном ББ, значајније угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир, а оштећеном нанели лаку телесну повреду, на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Полазећи од наведеног, да је предметно кривично дело извршено у групи – постојање групе подразумева најмање три лица, која заједнички остварују ово кривично дело, то је радња окривљеног АА опредељена као заједничка радња, па су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да је доношењем побијаних правноснажних пресуда није повређен Кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, на шта се неосновано указује у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

Бранилац окривљеног, АА, адв. Момчило Ковачевић, у уводу захтева за заштиту законитости означава и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, али у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је

побијаним пресудама дошло до наведене повреде закона, те како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописани садржај.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић